ये भीमसेनं संक्रुद्धमन्वधावन्विमोहिताः । यत्तत्सभायां भीमेन मम पुत्त्रवधाश्रयं । ५५५०
उक्तं संरम्भिणोग्रेण कुरूणां शृण्वतां तदा । तन्नूनमभिसञ्चिन्त्य दृष्ट्वा कर्णं विनिर्जितं ।
दुःशासनः सह भ्रात्रा भयाद्भीमादुपारमत् । यश्च सञ्जय दुर्बुद्धिरब्रवीत् समितौ मुहुः ।
कर्णो दुःशासनोऽहञ्च जेष्यामो युधि पाण्डवान् । स नूनं विरथं दृष्ट्वा कर्णं भीमेन निर्जितं ।
प्रत्यख्यानाच्च कृष्णस्य भृशं तप्यति सञ्जय । दृष्ट्वा भ्रातॄन् हतान् सङ्ख्ये भीमसेनेन दंशितान् ।
आत्मापराधे सुमहन्नूनं तप्यति पुत्त्रकः । को हि जीवितमन्विच्छन् प्रतीपं पाण्डवं व्रजेत् । ५५५५
भीमं भीमायुधं क्रुद्धं साक्षात्कालमिव स्थितं । वडवामुखमध्यस्थो मुच्येतापि हि मानवः ।
न भीममुखसम्प्राप्तो मुच्येदिति मतिर्म्मम । न पार्थो न च पाञ्चाला न च केशवसात्यकी ।
जानन्ते युधि संरब्धा जीवितं परिरक्षितुं । अहो मम सुतानां हि विपन्नं सूत जीवितं ।
॥ सञ्जय उवाच ॥ यस्त्वं शोचसि कौरव्य वर्त्तमाने जनक्षये । त्वमस्य जगतो मूलं विनाशस्य न संशयः ।
स्वयं वैरं महत्कृत्वा पुत्त्राणां वचने स्थितः । उच्यमानो न गृह्णीषे मर्त्यः पथ्यमिवौषधं । ५५६०
स्वयं पीत्वा महाराज कालकूटं सुदुर्जरं । तस्येदानीं फलं कृत्स्नमवाप्नुहि नरोत्तम ।
यत्तु कुत्सयसे योधान् युध्यमानान् यथाबलं । तत्र ते वर्णयिष्यामि यथा युद्धमवर्त्तत ।
दृष्ट्वा कर्णन्तु पुत्त्रास्ते भीमसेनपराजितं । नामृष्यन्त महेष्वासाः सोदर्य्याः पञ्च मारिष ।
दुर्म्मर्षणो दुःसहश्च दुर्म्मदो दुर्धरो जयः । पाण्डवं चित्रसन्नाहास्तम्प्रतीपमुपाद्रवन् ।
ते समन्तान्महाबाहुं परिवार्य्य वृकोदरं । दिशः शरैः समावृण्वञ्छलभानामिव व्रजैः । ५५६५
आगच्छतस्तान् सहसा कुमारान् देवरूपिणः । प्रतिजग्राह समरे भीमसेनो हसन्निव ।
तव दृष्ट्वा तु तनयान् भीमसेनपुरोगमान् । अभ्यवर्त्तत राधेयो भीमसेनं महाबलं ।
विसृजन् विशिखांस्तीक्ष्णान् स्वर्णपुङ्खाञ्छिलाशितान् । तन्तु भीमोऽभ्ययात्तूर्णं वार्य्यमाणः सुतैस्तव ।
कुरवस्तु ततः कर्णं परिवार्य्य समन्ततः । अवाकिरन् भीमसेनं शरैः सन्नतपर्व्वभिः ।
तान् वाणैः पञ्चविंशत्या साश्वान्राजन्नरर्षभान् । ससूतान् भीमधनुषो भीमो निन्ये यमक्षयं । ५५७०
प्रापतन् स्यन्दनेभ्यस्ते सार्द्धं सूतैर्गतासवः । चित्रपुष्पधरा भग्ना वातेनेव महाद्रुमाः ।
तदद्भुतमपश्याम भीमसेनस्य विक्रमं । संवार्य्याधिरथिं वाणैर्यज्जघान तवात्मजान् ।
स वार्य्यमाणो भीमेन शितैर्व्वाणैः समन्ततः । सूतपुत्त्रो महाराज भीमसेनमवैक्षत ।
तं भीमसेनः संरम्भात् क्रोधसंरक्तलोचनः । विस्फार्य्य तु महच्चापं मुहुः कर्णमवैक्षत ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि जयद्रथवधपर्व्वणि भीमपराक्रमे पञ्चत्रिंशदधिकशततोऽध्यायः ॥ १३५ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ तवात्मजांस्तु पतितान् दृष्ट्वा कर्णः प्रतापवान् । क्रोधेन महताविष्टो निर्व्विण्णोऽभूत्स जीवितात् । ५५७५
आगस्कृतमिवात्मानं मेने चाधिरथिस्तदा । यत्प्रत्यक्षं तव सुता भीमेन निहता रणे ।
भीमसेनस्ततः क्रुद्धः कर्णस्य निशितान् शरान् । विचखान स सम्भ्रान्तः पूर्व्ववैरमनुस्मरन् ।
स भीमं पञ्चभिर्व्विद्ध्वा राधेयः प्रहसन्निव । पुनर्व्विव्याध सप्तत्या स्वर्णपुङ्खैः शिलाशितैः ।